

Norsk Dalmatiner Klubb

31.08.2018

Viser til deres henvendelse, datert 27. august 18, vedrørende den kroatiske kennelklubbens avgjørelse om å ikke registrere LUA-dalmatinere.

NKKs helseavdeling har vurdert uttalelsen fra den kroatiske kennelklubben og deres begrunnelse for å ikke registrere LUA-dalmatinere. Slik vi oppfatter skrivet, er hovedargumentet for å nekte registrering av LUA-dalmatinere at man mener genvarianter som påvirker prikkenes utseende er tett koblet til sykdomsmutasjonen som gir økte nivåer av urinsyre.

Selv om resonnetet henger faglig på greip, mener vi konklusjonen de kommer frem til er både misforstått og uetisk.

Det er meget mulig genene er tett koblet. I så fall er det korrekt at det kan være vanskelig å øke allefrekvensen av den normale genvarianten i SLC2A9-genet i dalmatinerpopulasjonen, uten at det til en viss grad vil påvirke prikkenes utseende. Å konkludere med at man av den grunn ikke skal registrere LUA-dalmatinere, kan imidlertid ikke tolkes på noen annen måte enn at man mener det å ha litt finere prikker er viktigere enn å redusere forekomsten av urinstein i rasen. Urinstein kan være både smertefullt og farlig, og kan i verste fall kreve kirurgisk behandling.

En slik holdning er i strid med Norsk Kennel Klubs verdier. En avlspolicy basert på slike holdninger er også i strid med norsk lov (jf. Dyrevelferdslovens §25). Hundevelferd og rasenes sunnhet er helt sentrale fokusområder i vår organisasjon. Vi berømmer Norsk Dalmatiner Klubbs innsats for å tilrettelegge for registrering av LUA-dalmatinere og kan forsikre klubben om at uttalelsen fra den kroatiske kennelklubben ikke vil få konsekvenser for registrering av LUA-dalmatinere i NKK.

Selv om hensyn til prikkenes utseende synes å være avgjørende for den kroatiske kennelklubbens standpunkt, trekker de også frem enkelte andre argumenter. Blant annet nevnes faren for genetiske flaskehalsar som følge av et ønske om å etablere en større LUA-populasjon. Etersom det finnes en gentest for SLC2A9-genet, er det imidlertid fullt mulig å bevare den friske varianten i dette genet samtidig som man tilfører nytt genmateriale for å sikre tilstrekkelig genetisk variasjon.

Det nevnes også at LUA-dalmatinere kan ha andre sykdommer. Det medfører selvfølgelig riktighet, men er på ingen måte unikt for LUA-dalmatinere og vil gjelde enhver hundepopulasjon. At man ikke kan sikre seg mot alle sykdommer kan ikke være et argument for å ikke gjøre noe med de sykdommene man faktisk har gode tiltak mot.

Norsk Kennel Klubs helseavdeling ønsker å legge til rette for registrering og avl på LUA-dalmatinere i Norge og vil bistå Norsk Dalmatiner Klubb i arbeidet slik raseklubben ser det hensiktsmessig.

Vennlig hilsen

Kim K. L. Bellamy
Veterinær avlskonsulent
Norsk Kennel Klub

Besøksadresse:
Nordåsveien 5
1251 Oslo

Postadresse:
Postboks 52 Holmlia
1201 OSLO

Sentraltbord: 21 600 900

Organisasjonsnummer: 937 125 577 MVA
Kontonummer: 1600.40.39983

Hund til
nytte og glede